

Sygn. akt VII K 84/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Joanna Cisak-Nieckarz**

Protokolant sekretarz sądowy D. L.

przy udziale Prokuratora (...) w P. (...) A. K.

po rozpoznaniu dnia 7 czerwca 2018 roku

sprawy **M. N.**, syna M. i B. z d. M., urodzonego (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 07.11.2015 roku na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził M. N. zastępczą karę 50 dni pozbawienia wolności w zamian za pozostałą karę 100 stawek dziennych grzywny.

Kara zastępcza pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 18.02.2019 r. do 09.04.2019 r.

II. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję 278§ 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełniony w okresie od 5 lutego 2015r. do 2 marca 2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz zasadzie art. 33§2 kk – karę 60 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, dozór kuratora sądowego oraz obowiązek naprawienia szkody;

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził zastępczą karę 30 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę 60 stawek dziennych grzywny.

Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 22.08.2018r. do 18.02.2019r., zastępcza kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 30.06.2019r. do 30.07.2019r.

III. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) zmieniony wyrokiem Sądu (...) w (...) z dnia (...) r. w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 13.07.2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3lat oraz zasadzie art. 33§2 kk – karę 120 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, dozór kuratora sądowego;

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził zastępczą karę 60 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę 120 stawek dziennych grzywny. Kara pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od 26.10.2017r. do 22.08.2018r., kara zastępcza pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 21.04.2019r. do 20.06.2019r.

w przedmiocie wyroku łącznego:

1. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk orzeka wobec skazanego łączną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności na skutek połączenia jednostkowych kar pozbawienia wolności opisanych w punktach II i III;
2. podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 2 kk orzeka wobec skazanego łączną karę grzywny w liczbie 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 (dziesięć) złotych na skutek połączenia jednostkowych kar grzywny opisanych w punktach I, II i III;
3. uznaje, że wyroki opisane w punktach II i III w zakresie kar pozbawienia wolności oraz opisane w punktach I, II i III w zakresie kar grzywny zostały pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, a w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;
4. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie 1 łącznej kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres wykonywania kary w sprawie (...) Sądu (...) w P. (...) od dnia 26.10.2017r.;
5. zwalnia skazanego od wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 84/18

UZASADNIENIE

Na wniosek skazanego wszczęto postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec M. N..

Sąd (...) w P. (...) ustalił, co następuje:

M. N. został prawomocnie skazany wyrokami:

II. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 07.11.2015 roku na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził M. N. zastępczą karę 50 dni pozbawienia wolności w zamian za pozostałą karę 100 stawek dziennych grzywny.

Kara zastępcza pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 18.02.2019 r. do 09.04.2019 r..

/dowód: wyrok – k. 15 akt sprawy (...)

zarządzenie o wykonaniu wyroku – k. 24 akt sprawy (...)

postanowienie – k. 51 akt sprawy (...)

zarządzenie – k. 56 akt sprawy (...)

obliczenie kary – k. 66 akt sprawy (...)/

II. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję 278§ 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 4 § 1 kk popełniony w okresie od 5 lutego 2015r. do 2 marca 2015r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3 lat oraz zasadzie art. 33§2 kk – karę 60 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, dozór kuratora sądowego oraz obowiązek naprawienia szkody;

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził zastępczą karę 30 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę 60 stawek dziennych grzywny.

Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 22.08.2018r. do 18.02.2019r., zastępcza kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 30.06.2019r. do 30.07.2019r..

/dowód: wyrok – k. 52 akt sprawy (...)

postanowienie o sprostowaniu omyłki pisarskiej – k. 60 akt sprawy (...)

wyrok SO w. (...) IV Ka 751/16 – k. 102 akt sprawy (...)

postanowienie – k. 150, k. 172 akt sprawy (...)

zarządzenie – k. 158, 178 akt sprawy (...)

obliczenie kary – k. 168, k. 187 akt sprawy (...)/

IV. Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) zmieniony wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) r. w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk popełniony w dniu 13.07.2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby 3lat oraz zasadzie art. 33§2 kk – karę 120 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, dozór kuratora sądowego;

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) Sąd (...) w P. (...) zarządził zastępczą karę 60 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę 120 stawek dziennych grzywny.

Kara pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od 26.10.2017r. do 22.08.2018r., kara zastępcza pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od 21.04.2019r. do 20.06.2019r..

/dowód: wyrok – k. 33 akt sprawy (...) SR w. (...)

wyrok SO w. (...) IV Ka 754/16 – k. 58 akt sprawy (...) SRw. (...)

postanowienie – k. 93, k. 114 akt sprawy (...) SR w. (...)

zarządzenie – k. 100, k. 120 akt sprawy (...) SR w. (...)

obliczenie kary – k. 111, k. 124 akt sprawy (...) SR w. (...) /

Skazany M. N. jest aktualnie pozbawiony wolności. Jego zachowanie w warunkach izolacji jest przeciętne. Był raz karany dyscyplinarnie za nawiązanie nielegalnych kontaktów. Nie był nagradzany. Ma podstawowe wykształcenie. Nie ma wyuczonego zawodu, nie jest zainteresowany ani kontynuowaniem nauki szkolnej, ani nauczaniem kursowym podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Nie przynależy do struktur nieformalnych. Wobec przełożonych

prezentuje na ogół postawę regulaminową. W grupie współosadzonych poprawnie układa relacje. Nie odnotowano aktów agresji, ani samoagresji. Nie stosowano wobec osadzonego środków przymusu bezpośredniego. Skazany wyraził zgodę na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym, skazanego zdiagnozowano jako osobę uzależnioną od substancji psychoaktywnych. Do popełnionych przestępstw skazany jest mało krytyczny.

/dowód: opinia o skazanym - k. 11-13/

Sąd Rejonowy w P. (...) zważył, co następuje:

Fakt wyrokowania wobec skazanego po 01.07.2015 roku otwiera drogę do rozważań o przesłankach orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym wprowadzonych ustawą z dnia 20.02.2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2015r., poz. 396 (art. 19 ust 1 cytowanej ustawy).

Poczynając od 1 lipca 2015 roku warunki pozytywne wymiaru kary łącznej przedstawiają się w ten sposób:

- wielość przestępstw (dwa lub więcej, poza objętymi orzeczeniami o jakich mowa w art. 114a kk);
- zbieg kar (jednostkowych i łącznych) rozumiany jako wymierzenie kar jednorodzących oraz innych, które z woli ustawodawcy podlegają łączeniu (art. 85 § 1 i 2 kk);
- kary wymierzone za opisane w § 1 art. 85 kk przestępstwa podlegają łączeniu węzłem kary łącznej o ile podlegające wykonaniu w całości albo w części (art. 85 § 2 kk), z odstępstwem na rzecz kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (odesłanie zawarte w nowym art. 85 § 2 kk - „z zastrzeżeniem art. 89“).

Natomiast warunek negatywny orzeczenia kary łącznej w wyroku formułuje art. 85 § 3 kk stanowiąc, że podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Przenosząc te rozważania na grunt sprawy przedmiotowej zachodzą przesłanki pozytywne do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym. I tak nie wykonano w całości ani kar pozbawienia wolności, ani kar grzywny orzeczonych w opisanych wyżej (w części wstępnej uzasadnienia) sprawach.

Jednocześnie zauważyć należy, iż w sprawie nie zachodzi przesłanka negatywna do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, a opisana w art. 85 § 3 kk.

Wymiar kary łącznej w wyroku łącznym w wypadku skazanego M. N. przedstawia się następująco (art. 86 § 1 kk):

a/w przypadku kary pozbawienia wolności: od 10 miesięcy pozbawienia wolności (od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa – zasada absorpcji) do 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (do sumy kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa - tutaj 10 miesięcy + 6 miesięcy - zasada kumulacji);

b/ w przypadku kary grzywny: od 120 stawek dziennych (od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa – zasada absorpcji) do 280 stawek dziennych (do sumy kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa - tutaj 100 stawek dziennych+120 stawek dziennych+60 stawek dziennych).

W okresie poprzedzającym wprowadzenie zmian na mocy noweli z dnia 20 lutego 2015 r. w orzecznictwie dominowało stanowisko, zgodnie z którym sąd, orzekając karę łączną, powinien kierować się dyrektywami określonymi w kodeksie karnym, przez które należy rozumieć zarówno dyrektywy wymiaru kary przewidziane w art. 53 i n., jak i szczególne dyrektywy wymiaru kary łącznej określone w art. 85 i n. Trzeba jednak podkreślić, że w piśmiennictwie prezentowano także pogląd, wedle którego przy wymiarze kary łącznej należało uwzględniać wyłącznie tzw. dyrektywy prewencyjne (zob. w tej kwestii w szczególności P. Kardas, Wymiar kary..., s. 596 i n.). Za niebudzące wątpliwości uznawano natomiast twierdzenie, że dokonujący wymiaru kary łącznej na podstawie wskazanych wyżej dyrektyw sąd powinien szczegółowo uzasadnić rozstrzygnięcie w zakresie kary łącznej (por. wyrok SN z dnia 23 listopada 2005

r., IV KK 392/05, LEX nr 164376). Należy podkreślić, że mimo zasady orzekania kary łącznej przy wykorzystaniu wszystkich dyrektyw określonych w rozdziale VI kodeksu karnego oraz zasad przewidzianych w art. 85 i n. na gruncie poprzednio obowiązującej regulacji zasadnicze znaczenie przy określaniu konkretnego rozmiaru kary łącznej odgrywały dyrektywy prewencyjne. Wynika to z faktu, że kara łączna stanowi instytucję służącą do swoistego podsumowania działalności przestępnej sprawcy, obejmującą syntetyczną i całościową ocenę zachowań sprawcy przejawiającą się w postaci jednej kary wymierzonej za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa (por. M. Szewczyk, glosa do uchwały składu siedmiu sędziów SN z dnia 20 stycznia 2005 r...). W odniesieniu do wymogu uzasadnienia wymiaru kary łącznej trafnie wskazuje się w orzecznictwie, że "nieprawidłowe jest poprzestanie na kilku ogólnikach uzasadniających orzeczenie o karze łącznej, bo właśnie to orzeczenie jest finalnie najistotniejsze, skoro oznacza efektywną ilość czasu pozbawienia oskarżonych wolności" (wyrok SA w Krakowie z dnia 14 listopada 2009 r., II AKa 117/09, KZS 2010, z. 5, poz. 31). Przywołane powyżej poglądy zyskują dodatkowe wsparcie w związku z wprowadzeniem do kodeksu karnego przepisu art. 85a, określającego dyrektywy wymiaru kary łącznej.

Ustawodawca wprowadził przepis art. 85a kk traktujący o dyrektywach wymiaru kary łącznej, wskazując w uzasadnieniu projektu tej nowelizacji, iż „przedmiotem oceny sądu powinny być w tym wypadku nie elementy związane bezpośrednio z czynem, uwzględnione już w wyroku skazującym, co tym bardziej ma znaczenie przy braku rozwiązania węzła kary łącznej, ale elementy związane z osobą sprawcy . W ten sposób uzasadniona jest propozycja ograniczenia dyrektyw wymiaru kary do celów prewencyjnych i izolacyjnych”. Jednocześnie jednak użyta w art. 85a kk formuła „przede wszystkim cele” sprawia, że katalog tam sformułowany ma charakter otwarty. Aktualne jest zatem stanowisko o związkach przedmiotowo-podmiotowych zachodzących pomiędzy czynami skazanego, jako dyrektywie wymiaru kary łącznej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.12.2001 r., II AKA 495/01, OSAG 2002/1/4).

Nie ulega wątpliwości, że czyny jakich dopuścił się skazany wymierzone są przeciwko tożsamemu dobru prawem chronionemu jakim jest mienie. Odstępy czasowe między nimi są odległe, chociaż dwa z nich (opisane w pkt I i II wyroku) popełniono w tym samym roku, na szkodę tego samego pokrzywdzonego. Ścisłe związki przedmiotowo-podmiotowe łączące czyny przypisane wyrokami z pkt I i II sąd miał na uwadze kształtując wymiar kary łącznej grzywny, pamiętając jednak o czynie przypisanym wyrokiem z pkt III i luźne związki między wyżej wskazanymi a czynem opisanym w wyroku z pkt III. W realiach sprawy przedmiotowej nie sposób nie zauważyć, że skazany jest mało krytyczny wobec popełnionych przestępstw. Kolejne szanse stawiane przed skazanym, poczynając od pierwszej represji prawno karnej w postaci kary o charakterze wolnościowym (grzywna w sprawie (...)) po kary pozbawienia wolności orzekane z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, nie są przez skazanego wykorzystywane. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji jest przeciętne, ten nie był nagradzany, otrzymał zaś karę dyscyplinarną. To skłania do zastosowania wobec M. N. zasady absorpcji w procesie łączenia orzeczonych wobec wskazanego kar.

Kierując się zasadą wyrażoną w art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet kary łącznej okresy pozbawienia wolności skazanego w sprawach w których kary podlegają łączeniu.

W myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego, skazany nie ma dochodów i nie jest w stanie podnieść kosztów sądowych bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu.